

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Sžo/80/2015
Identifikačné číslo spisu:	6014200216
Dátum vydania rozhodnutia:	05.04.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:6014200216.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Ľubomír Hančárik - KOVO, s miestom podnikania Tekovské Nemce 8, IČO: 33 326 371, právne zastúpený advokátom JUDr. Jozefom Gajdošom, Hviezdoslavova 37, Zlaté Moravce, proti žalovanému: Národný inšpektorát práce, so sídlom Masarykova 10, Košice, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. S/2013/03498, O-242/2013 zo dňa 26. novembra 2013, konajúc o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre č.k. 11S/126/2014-36 zo dňa 27. februára 2015, jednomyseľne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Nitre č.k. 11S/126/2014-36 zo dňa 27. februára 2015 z r u š u j e a v e c v r a c i a súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

I.

Krajský súd v Nitre napadnutým uznesením podľa § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zastavil konanie vedené na Krajskom súde v Nitre pod sp.zn. 11S/126/2014 z dôvodu, že žalobca zmeškal lehotu na podanie žaloby (podal ju oneskorene), čo predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienok konania, ktorý má za následok, že súd nemôže vydať rozhodnutie vo veci samej, ale musí konanie zastaviť.

Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že napadnuté rozhodnutie žalovaného bolo žalobcovi doručované v dňoch 29.11.2013 a 02.12.2013, kedy bola zásielka s týmto rozhodnutím uložená na pošte. Žalobca si rozhodnutie do troch dní od jeho uloženia neprevzal, preto sa deň 05.12.2013 (posledný deň trojdňovej lehoty od uloženia rozhodnutia), podľa krajského súdu, považuje za deň jeho doručenia žalobcovi. Zákonná lehota na podanie žaloby na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia začala plynúť dňa 06.12.2013 a márne uplynula dňom 05.02.2014 (streda). S poukazom na uvedené krajský súd zastáva názor, že ak žalobca podal žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného na poštovú prepravu dňa 14.02.2014, urobil tak oneskorene, teda po uplynutí zákonom stanovenej lehoty.

Pod pojmom oneskorene podanej žaloby v zmysle § 250b ods. 1 O.s.p. treba podľa krajského súdu

rozumieť, že žaloba bola podaná po dvoch mesiacoch od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni. Pokiaľ sa žalobca mienil domáhať preskúmania rozhodnutia žalovaného zo dňa 26.11.2013, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu zo dňa 23.09.2013, mal podať žalobu do dvoch mesiacov odo dňa doručenia rozhodnutia žalovaného, t.j. do 05.02.2014 vrátane, čo preukázateľne neurobil. Z uvedených dôvodov prvostupňový súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia a konanie podľa § 250d ods. 3 O.s.p. zastavil, pretože zmeškanie lehoty na podanie žaloby nemožno odpustiť.

II.

Proti uzneseniu krajského súdu podal včas odvolanie žalobca, ktorý žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil uznesenie Krajského súdu v Nitre č.k. 11S/126/2014-36 zo dňa 27.02.2015 a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

V dôvodoch odvolania žalobca uviedol, že nakoľko je žalobca fyzická osoba -podnikateľ, doručovanie do vlastných rúk je upravené v § 25 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok) (ďalej len „správny poriadok“), v zmysle ktorého sa písomnosť považuje za doručeníu po troch dňoch od vrátenia nedoručenej zásielky správnomu orgánu a to aj vtedy, ak sa fyzická osoba podnikateľ o tom nedozvie. Zásielka bola doručená žalobcovi, nebola vrátená správnomu orgánu, teda v zmysle zákona nemôže platiť právna fikcia nedoručenej zásielky tzv. náhradným doručením podľa § 24 ods. 2 správneho poriadku, ale treba použiť ustanovenie § 25 ods. 3 správneho poriadku, a teda za deň doručenia považovať 17.12.2013. Na základe uvedeného mal žalobca za to, že žaloba podaná 14.02.2014 bola podaná v lehote podľa ustanovenia § 250b ods. 1 O.s.p.

III.

Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. s použitím § 246c O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) postupom bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu treba považovať za dôvodné.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 O.s.p.).

Podstatou správneho súdnictva je ochrana práv občanov a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní; ide o právny inštitút, ktorý umožňuje, aby sa každá osoba, ktorá sa cíti byť rozhodnutím či postupom orgánu verejnej správy poškodená, dovolala súdu, ako nezávislého orgánu a vyvolala tak konanie, v ktorom správny orgán už nebude mať autoritatívne postavenie, ale bude účastníkom konania s rovnakými právami, ako ten, o koho práva v konaní ide.

Podľa § 250b ods. 1 O.s.p., žaloba sa musí podať do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. Zameškanie lehoty nemožno odpustiť.

Podľa § 25 ods. 3 správneho poriadku, ak nemožno doručiť písomnosť podnikateľovi - fyzickej osobe na adresu, ktorú uviedla alebo je známa, ani na adresu jej miesta podnikania uvedenú v živnostenskom registri alebo v inom registri, v ktorom je zapísaná, a jej iná adresa nie je správnomu orgánu známa, písomnosť sa považuje po troch dňoch od vrátenia nedoručenej zásielky správnomu orgánu za

doručenú, a to aj vtedy, ak sa podnikateľ - fyzická osoba o tom nedozvie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky pri skúmaní dôvodnosti námietky žalobcu, túto vzhliadol za opodstatnenú, argumentujúc tým, že krajský súd aplikoval na zistený skutkový stav nesprávny právny predpis. Správny poriadok upravuje v § 24 ods. 2 doručovanie, resp. uplatnenie tzv. fikcie doručenia pri doručovaní zásielky fyzickej osobe. Žalobca je však fyzická osoba - podnikateľ a doručovanie zásielok fyzickej osobe - podnikateľovi upravuje správny poriadok v citovanom ustanovení § 25 ods. 3. Je teda nesporné, že krajský súd postupoval podľa nesprávneho ustanovenia správneho poriadku.

Odvolací súd má za preukázané, že žalovaný doručoval napadnuté rozhodnutie č. S/2013/03498, O-242/2013 zo dňa 26.11.2013 prostredníctvom pošty a poštového doručovateľa. Prvý neúspešný pokus o doručenie zásielky s výzvou o opakované doručenie bol vykonaný dňa 29.11.2013. Opakované doručenie bolo vykonané dňa 02.12.2013 a následne, v ten istý deň, t.j. 02.12.2013 bola zásielka uložená na pošte. Žalobca si zásielku osobne prevzal dňa 17.12.2013.

Citované ustanovenie § 25 ods. 3 správneho poriadku je osobitným ustanovením, ktoré upravuje doručovanie písomností fyzickým osobám - podnikateľom. Podmienkou na uplatnenie fikcie doručenia je jednak, že zásielku sa adresátovi nepodarilo doručiť na známu adresu a súčasne správny orgán nepozná žiadnu inú adresu fyzickej osoby podnikateľa. Za splnenia týchto dvoch kumulatívne stanovených podmienok plyní trojdňová lehota na doručenie zásielky od okamihu vrátenia zásielky správnemu orgánu. V prejednáwanej veci vôbec nedošlo k vráteniu zásielky správnemu orgánu, žalobca si zásielku osobne prevzal na pošte dňa 17.12.2013 a tento deň sa považuje za deň doručenia zásielky žalobcovi. Žalobu podal žalobca na poštovú prepravu dňa 14.02.2014, krajskému súdu bola žaloba doručená dňa 17.02.2014, t.j. žalobca podal žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote 2 mesiacov od doručenia napadnutého rozhodnutie, podľa § 250b ods. 1 O.s.p..

Záverom ešte odvolací súd uvádza, že z odôvodnenia napadnutého uznesenia krajského súdu vôbec nevyplýva, že by sa krajský súd bol vôbec zaoberal, resp. že by skúmal splnenie zákonných predpokladov na uplatnenie fikcie doručenia predpokladanej citovaným ustanovením § 25 ods. 3 Správneho poriadku. Z tohto hľadiska sa predmetné rozhodnutie krajského súdu javí ako predčasne vydané, v dôsledku čoho ním došlo k porušeniu základných práv žalobcu na súdnu a inú právnu ochranu zaručených v označených článkoch ústavy, ako aj k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru.

S poukazom na vyššie uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnuté uznesenie a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie podľa § 221 ods. 1 písm. f/ a h/, ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 vetou prvou O.s.p.

O náhrade trov konania rozhodne súd prvého stupňa v novom rozhodnutí o veci podľa § 224 ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 vetou prvou O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.